

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12382/2022
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Вене Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, сви из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бисерка Цонић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Дом“ из Лесковца, ради накнаде штете и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1879/21 од 18.04.2022. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1879/21 од 18.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1879/21 од 18.04.2022. године, одлучено је о жалби туженог тако што је преиначена пресуда Основног суда у Лесковцу П 5510/18 од 28.01.2021. године, те одбијен тужбени захтев тужилаца којима су тражили да се тужени обавезе да им на име накнаде материјалне штете због коришћења туђе ствари у своју корист, стицања без основа, изгубљене закупнине, неизвршене предаје у државину и онемогућавања тужилаца у коришћењу и издавању у закуп два описана локала у власништву тужилаца исплати одређене новчане износе: тужиоцима АА и ББ износе од по 99.716,73 динара, тужиљи ВВ износ од 199.433,47 динара, тужиоцу ГГ износ од 185.414,77 динара, тужиљи ДД износ од 14.018,70 динара, тужиоцима ЂЂ и ЕЕ износе од по 57.575,52 динара, тужиљама ЖЖ и ЗЗ износе од по 115.151,03 динара, са обрачунатим износима законске затезне камате до 30.11.2020. године и законском затезном каматом од 01.12.2020. године до исплате и одлучено да се трошкови поступка не досуђују.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/2023), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У конкретном случају тужиоци немају својство јединствених супарничара у смислу члана 210. ЗПП, већ су тужиоци обични супарничари. У погледу вредности

предмета спора износи накнада се не сабирају, а за оцену о дозвољености ревизије меродавна је вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког тужиоца понаособ.

Чланом 28. Закона о парничном поступку прописано је да се за утврђивање права на ревизију као меродавна вредност предмета спора узима само вредност главног захтева. Углавничени износ камате као споредног потраживања, не узима се у обзир.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.11.2018. године, а преиначена 02.12.2020. године, те по тада важећем средњем курсу Народне банке Србије вредност предмета спора највишег појединачног захтева која износи 199.433,47 динара евидентно је нижа од динарске противвредности 3.000 евра.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се спорови мале вредности сматрају споровима у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору, који за предмет има новчана потраживања тужилаца као обичних супарничара, по којима вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у овој врсти спорова није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић